

Кръстъ-тъ Хрістовъ є, на Ангелы тѣ похвала; а на Демоны тѣ [сирч. на Діаволы тѣ), ѿ на Протестанты тѣ; най-голѣмъ та рана.

И, що юще да говорѣхъ? можѣтъ ли са ѿзврон, ѿ безвѣройны тѣ чѣдеса, гдѣ то сѣ ставалы отъ Кръстъ-тъ Хрістовъ? които като ги напомнимъ на противници тѣ; затѣмъ си оушы тѣ, ѿ бѣгатъ за да ги не сѣдшатъ: като ги от-крываме на іавно предъ очи тѣ ѿмъ; затѣмъ си очи тѣ, за да ги не глѣдатъ: ѿ както ношны враны ѿ прижѣпы, отъ видѣлихъ тѣ бѣгатъ.

Свѣтъ царь Константинъ, най-напредъ чрезъ Кръстъ-тъ дойде въ познаніе-то на ѿстинската вѣра; който мѣ са пави на небото, сѣхъ тойзи надписъ „сѣхъ това побѣждава ѿ неприѣтели тѣ си.“

И, всички тѣ Свѣтъи, сѣхъ Кръстъ-тъ Хрістовъ сѣ направили много чѣдеса: Болны сѣ ѿцѣлѣвали; бѣсове отъ челоуѣцы сѣ ѿпжждали; неприѣтели сѣ побѣждавали; на Діаволъ-тъ сѣ са взоржжавали; тѣлесны страсти сѣ оукротѣвали; даже ѿ люты, ѿ неукротимы звѣроуе.

И, въ кратцы да рѣкѣхъ: на кадѣ то